

Η ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ

(Γ. ΣΩΚΟΥ)

Πολλοὶ θὰ νομίσουν ὅτι τὸ κοινωνικὸν δράμα τοῦ κ. Σώκου ἢ «Διεφθαρμένη» - ὅσοι βέβαια δὲν κατώρθωσαν νὰ τὸ εἶδουν παιζόμενον εἰς τὸ «Κυβέλειον», - εἶνε ἀνήθηκον κρίνοντες αὐτὸ ἀπὸ τὸν τίτλον του.

Ἡ Διεφθαρμένη, ὅμως δὲν εἶνε ἔργον ἀνήθηκον. Εἶνε ἔργον διδακτικώτατον γραμμένον ἀπὸ τὸν κ. Σῶκον, ὁ ὁποῖος εἶδε μὴ ἀθλιότητα τῆς ζωῆς μὲ μάτι πραγματικοῦ συγγραφέως, μὲ διάθεσιν καλλιτέχνου, διότι τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἔργον διδακτικὸν ἀλλὰ καὶ ἔργον τέχνης.

Εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον συγκινεῖ καὶ συγκλονίζει. Καὶ τοῦ ἀναγνώστου τὸ μάτι ἀναγκάζεται νὰ ἀφίση νὰ τρέξητὸ δάκρυ τῆς συμπαθείας πρὸς τὰ κατατρεγμένα πλάσματα.

Εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον καυτηριάζει τὴν ψευτιὰ καὶ τὴν ὑποκρισίαν, τὴν προγονοπληξίαν καὶ τὴν ἐθιμοτυπίαν. Τέλος εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιάζει τὴν διαφθορὰν ἢ ὁποῖα ἐμφολεύειεντὸς τῶν ἀριστοκρατικῶν σπητιῶν.

ΕΜΜ. Γ. ΜΠΑΡΔΑΝΗΣ